

РЕШЕНИЕ

№ 2220

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 23.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6182** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на Д. Л. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.1, чрез адв. А. Ч., срещу Ревизионен акт №Р-22220319002429-091-001/27.02.2020 г., издаден от М. Й. С. – орган, възложил ревизията и Е. М. Н. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 812 от 18.05.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място] относно начислен данък върху добавена стойност в размер 30 536,65 лв. и лихви за забава в размер на 9 908,95 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Визира нарушение на чл.120, ал.2, чл.17, ал.2, чл.117, ал.1, т.5 и т.6, ал.2, т.9 и ал.3 ДОПК, чл.34, ал.1 и ал.3 АПК, довели до съществено нарушаване на правото му на защита и възможността да се запознае със събраните при ревизията доказателства, вкл. справка от Е., и да прави искания за събиране на други. Счита, че не са индивидуализирани доставките, по които е намерено основание за начисляване на ДДС, а част от тях не са свързани с възприета от приходните органи търговска дейност, а са за лични нужди. Сочи, че неправилно ревизиращите органи не са приспаднали заплатен от него ДДС за получени доставки от [фирма], мобилни оператори, експлоатационни дружества и др., което довело до неправилно определяне на началния период за регистрация по ЗДДС. Оспорва настъпването на данъчно събитие по чл.97-102 ЗДДС и достигането на оборот за

задължителна регистрация от 50 000 лв. Претендира за признаване на правото му на приспадане на ДДС, начислен по получени фактури. Намира за неправилно начисляването на ДДС без да се определи данък печалба по ЗДДФЛ, от което извежда извод, че при липса на реализирана печалба няма реализирани доставки, респ. основание за начисляване на ДДС. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт и да му присъди сторените разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. С.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220319002429-020-001 от 12.04.2019 г., издадена от М. Й. С. - началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” на ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите Е. М. Н. (ръководител на ревизията) и С. Д. Д. за определяне на данъчните му задължения за данък върху доходите на ФЛ – свободни професии, граждански договори и др. за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. и за ДДС за данъчни периоди от 29.11.2015 г. до 31.12.2018 г., в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 12.05.2019 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 12.08.2019 г. Със ЗИД на ЗВР от 05.08.2019 г. е удължен срока на ревизията съобразно чл.114, ал.2 ДОПК до 12.09.2019 г., което е в общия 5-месечен срок по чл.114, ал.2 ДОПК.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.11 на представена от ответника Заповед № РД-01-803 от 07.06.2017 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на М. Й. С. в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника удостоверения на л.75-80 от делото, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220319002429-092-001/06.11.2019 г.

Ревизията приключва с РА №Р-22220319002429-091-001 от 27.02.2020 г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите в сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

При ревизията е установено, че за ревизираното лице е възникнало задължение за задължителна регистрация, на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, като в срок до 14.11.2015 г. е следвало да подаде заявление за регистрация по реда на същия закон. Констатирано е, че Д. Л. Л. е бил регистриран по ЗДДС на 07.02.2019 г. и дерегистриран, считано от 09.08.2019 г. Предвид разпоредбата на чл. 102, ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС са начислени задължения за данък върху добавена стойност в размер на 30 536,63 лв. за периодите от 29.11.2015 г. до м. 04.2018 г. и съответните лихви за забава в размер на 9 908,95 лв.

С ИПДПОЗЛ №Р-22220319002429-040-003/23.07.2019 г. от ревизираното лице е

изискано да представи справка, предоставена от куриерското дружество [фирма] в хода на извършена предходна проверка на Д. Л. Л., приключила с Протокол №П-22220218210666-073-001/11.04.2019 г. В определения 14-дневен срок по електронен път от ревизираното лице са представени писмени обяснения. Според заявленията на лицето посочените пратки са съдържали лични вещи. Събраните при проверката доказателства са присъединени към ревизионната преписка с Протокол №1598889/06.08.2019 г.

При анализ на представените справки от куриерското дружество [фирма] /Е./ е установено, че Д. Л. Л. е осъществявал продажби на стоки – дрехи, тениски, маски, шапки, сувенири, знамена, етикети, плакети, картички, калъфки, пощенски пликове и др. В предоставените справки са описани подробно – изпращача на пратката, вида на изпращаните стоки, имената на техните получатели, място на получаване, сумата на наложеният платеж и датата на изплащането му, както и видът на предоставената от куриера услуга – куриерска или пощенска услуга.

Констатирано е, че за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. ревизираното лице е изпратило общо 20 712 пратки, като всяка една от тях е с индивидуализиращ номер на товарителницата и дата. На ревизираният субект са били изплатени общо 250 871,07 лв., в т. ч. парични преводи в размер на 204 874,17 лв. и наложени платежи в размер на 45 996,90 лв. /стр. 5-7 от РД/. Установено е, че получатели на стоките са различни физически лица.

От [фирма] е заявено, че в базата данни на дружеството съществува клиентски картон на Д. Л. Л. с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица] телефон [ЕГН]. Посочено е, че не е сключен писмен договор с лицето. В представените от дружеството справки са описани изпращачът на пратката, видът на стоките, имената на получателите, място на получаване, сумата на наложения платеж и датата на изплащането му, както и видът на предоставената куриерска услуга.

Констатирано е, че за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. Д. Л. Л. е получил 1 635 броя пратки, съдържащи сувенири, маски за лице, тениски, облекло, монети, банкноти, ножчета, книги, стикери, торбички, бижута и др., на обща стойност от 16 464,08 лв. Установени са индивидуалните номера на товарителниците и датите, като ревизираното лице е извършило плащания чрез наложен платеж при доставката им.

Ревизираното лице е заявило, че чрез пощенския куриер е изпращало, както собствени вещи втора употреба, с незначителна стойност, така и вещи, които са собственост на друго лице. По отношение на останалата част от стоките /дрехи, шапки и аксесоари с положена върху тях щампа/рисунка, изработена от ревизираното лице/ е установено, че са били предмет на продажби, осъществени чрез интернет. Д. Л. Л. е заявил, че не е водил регистър за поръчаните при телефонен разговор или чрез интернет стоки.

Ревизираното лице е представило справка от [фирма] за получените наложени платежи и парични преводи за изпратени от него пратки, като е отбелязал пратките, представляващи негови лични вещи на обща стойност от 6 416,90 лв. /стр. 13-14 от РД/.

Д. Л. Л. е заявил, че дрехите, върху които е поставял щампа/рисунки или надпис са закупувани от различни търговски обекти или са доставяни от [фирма]. Консумативите за печат като мастила, текстилни фолиа и др. са закупувани от „М. А.“ и др. Лицето е декларирало, че извършените действия по полагане на надписи и щампи са извършени в наето помещение, находящо се в [населено място], [улица], ет. 1.

Във връзка с горното е установено, че ревизираното лице е имало собствена регистрация в различни сайтове в интернет, чрез които е предлагало за продажба дрехи, нови и втора употреба. В представените писмени обяснения е посочено, че лицето няма сключен договор за счетоводно обслужване и касов апарат, тъй като не извършва сделки в наетото от него помещение. Също така Д. Л. Л. е заявил, че за получените приходи през 2016 г. и 2017 г. е подал годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ. Относно получените плащания, чрез [фирма] е декларирал, че са свързани единствено с продажба на негови лични вещи. Пояснил е, че през ревизираните периоди е получавал и изпращал лични вещи, които са част от негова колекцията /банкноти, монети и др./, които не са били предмет на търговска дейност.

Ревизираното лице е декларирало извършени разходи при осъществяване на търговската дейност, в т. ч. разходи за реклама във фейсбук, покупка на стоки и консумативи, транспортни разходи, услуги от мобилни оператори, абонамент в интернет сайт и електроенергия /стр. 11 от РД/.

Предвид количеството изпратените пратки и размера на получените наложени платежи и парични преводи е прието, че ревизираното лице е осъществявало търговска дейност и е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 3 от Търговския закон /ТЗ/.

След преглед на представените данни от куриерското дружество, ревизиращият екип е приел, че Д. Л. Л. е реализирал доходи, чрез извършваната от него търговска дейност от електронна търговия. Органите по приходите са констатирани, че всички пратки са изпратени от офиси на Е., от които са получавани и сумите от наложените платежи и паричните преводи. Посочено е, че изпращач по всички пратки е Д. Л. Л.

За периода от м. 11.2014 г. до м. 10.2015 г. ревизираното лице е реализирало оборот в размер на 53 529,75 лв., поради което приходните органи са приели, че е достигнало задължителният оборот за регистрация по ЗДДС през данъчен период м. 10.2015 г. Следователно за него е възникнало задължение за задължителна регистрация на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, като е следвало за подаде заявление за регистрация по реда на същия закон в срок до 14.11.2015 г. При справка в информационния масив на НАП е установено, че ревизираното лице е подало със закъснение заявление за регистрация по З., поради което е регистрирано едва на 07.02.2019 г.

С оглед обстоятелството, че лицето не е изпълнило вмененото му от закона задължение да подаде своевременно заявление за регистрация е приложена разпоредбата на чл. 102, ал. 3, т. 2 от ЗДДС, съгласно която когато лице е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявление за регистрация в срок, до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация.

Посочено е, че съгласно чл. 25, ал. 3, т. 4 от ЗДДС данъчното събитие възниква на датата, на която доставчикът е получил плащането и на същата дата данъкът става изискуем, съгласно чл. 25, ал. 6 от ЗДДС. Предвид цитираните разпоредби е начислен ДДС общо в размер на 30 536,63 лв., върху месечния размер на изплатените суми с наложен платеж и парични преводи за периода от 29.11.2015г. до 30.04.2018 г. /когато са отпаднали основанията за задължителна регистрация по реда на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС/, като при определянето размерът на данъка са приложени разпоредбите чл. 67, ал. 2 от ЗДДС и чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС. За несвоевременно внасяне на дължимия

данък върху добавена стойност са начислени лихви за забава общо в размер на 9 908,95 лв.

Също така е посочено, че ревизираното лице не е декларирало доставки с право на приспадане на данъчен кредит, както и не са представени първични счетоводни документи за получените доставки през ревизирия период.

Установено е, че Д. Л. Л. е подал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2016 г. и 2017 г. С ГДД за 2016 г. и 2017 г. са декларирани доходи от стопанска дейност, като едноличен търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ, като в Приложение №2 са посочени, съответно приходи в размер на 26369,00 лв. и 44123,73 лв. Също така е констатирано, че в Приложение №2 за 2016 г. не са декларирани разходи, а по отношение на 2017 г. са декларирани разходи в размер на 37 539,98 лв. С ГДД за 2016 г. е декларирана данъчна печалба в размер на 26369,00 лв. и дължим данък в размер на 3 955,35 лв. и за 2017 г. в размер на 6 583,75 лв. и 987,00 лв. Ревизираното лице е внесло деклариранияте данъчни задължения.

Формиран е изводът, че през ревизираните периоди Д. Л. Л. е извършвал търговски сделки по смисъла на ТЗ. В тази връзка е установено, че лицето е реализирало следните доходи: през 2013 г. в размер на 2 013,25 лв., през 2014 г. в размер на 5490,80 лв., през 2015 г. в размер на 69 370,00 лв., през 2016 г. в размер на 78 117,43 лв., през 2017 г. в размер на 64 137,17 лв. и през 2018 г. в размер на 589,79 лв.

Прието е, че Д. Л. Л. е извършвал стопанска дейност, като реализирания от него доход следва да се обложи на основание чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ. В тази връзка е посочено, че годишната данъчна основа следва да бъде определена по реда на чл. 28 от ЗДДФЛ. В резултат на изложеното е прието, че установените доходи на ревизираното лице не попадат в обхвата на възложената ревизия за определяне на данък върху доходите на физически лица – свободни професии, граждански договори и др.

При извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че не са налице данни за изплатени доходи по граждански договори на Д. Л. Л., поради което не е определен данък върху доходите на физическите лица – свободни професии, граждански договори и др. за ревизираните периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г.

Ревизионният акт е връчен на 11.03.2020 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. №94-00-23 от 23.03.2020 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 29.05.2020 г. В този срок е постановено Решение № 812 от 18.05.2010 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част и съгласно чл.156, ал.1 ДОПК е предмет на съдебния контрол за законосъобразност.

Решението е връчено на 20.05.2020 г. Жалбата вх.№ 15009 от 02.06.2020 г. по описа на АССГ, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Противно на твърденията в жалбата, неизпълнение на задължението по чл.120, ал.2 ДОПК за обсъждане в РА на възраженията срещу РД, не представлява съществено процесуално нарушение, което на самостоятелно основание да доведе до неговата незаконосъобразност. Правото на

защита на лицето е охранено в достатъчна степен с оглед възможността да ангажира доказателства, да взема становище по събраните такива и да прави възражения на всеки етап от административното и съдебно обжалване на РА. По идентични съображения не е налице нарушение на задължението на приходните органи по чл.17, ал.2 ДОПК, вр. чл.34, ал.1 и ал.3 АПК. Не е налице и твърдяното нарушение на изискванията за съдържанието на РД по чл.117, ал.1, т.5 и т.6, ал.2, т.9 и ал.3 ДОПК, което не води на самостоятелно основание до незаконосъобразност на РА. По аргумент от чл.160, ал.1 ДОПК съдът е инстанция по същество на спора, т.е. разполага с компетентност да установи размера на спорните данъчни задължения, поради което събирането на доказателства в хода на съдебното производство санира евентуален процесуален пропуск на засегнатото лице да ангажира относими доказателства в административното производство. Спорът между страните е изцяло материалноправен – относно наличието на основание чл. 102, ал. 2 и ал. 3, вр. чл.96, ал.1 от ЗДДС за начисляване на ДДС.

По смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДДС, данъчно задължено лице е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея. Относима е и легалната дефиниция на понятието „независима икономическа дейност“, дадена в чл.3, ал. 2 ЗДДС – независима икономическа дейност е дейността на производители, търговци и лица, предоставящи услуги, включително в областта на минното дело и селското стопанство, както и упражняването на свободна професия, включително на частен съдебен изпълнител и нотариус. Търговското качество на физическото лице следва да се разглежда с оглед характера на извършваните от него сделки и услуги. Съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ „търговец“ е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид. По силата на чл. 286, ал. 2 от ТЗ, търговски са сделките по чл. 1, ал. 1 от същия закон, независимо от качеството на лицата, които ги извършват. Понятието „дейност по занятие“ представлява постоянна работа, която не е свързана с единични сделки, няма случаен характер и има за цел създаване на постоянен доход. Съобразно константната съдебна практика като критерий за определяне на една дейност като такава по занятие също се посочва системното ѝ осъществяване с цел извличане на печалба в свой частен интерес.

Обосновано в хода на ревизията е кредитирана информация, предоставена от [фирма], според която за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. ревизираното лице е изпратило общо 20 712 пратки, като всяка една от тях е с индивидуализиращ номер на товарителницата и дата. Във връзка с тях на ревизирания субект са изплатени общо 250 871,07 лв., в т. ч. парични преводи в размер на 204 874,17 лв. и наложени платежи в размер на 45 996,90 лв. Установено е при ревизията, че получатели на стоките са различни физически лица, на които ревизираното лице продавало стоки – дрехи, тениски, маски, шапки, сувенири, знамена, етикети, плакети, картички, калъфки и др. Общият брой пратки и постоянното им осъществяване (таблица на стр.5-7 от РД), са указание за осъществявана от Д. Л. търговска дейност по смисъла на чл.1, ал.1, т.1 ТЗ. Налице е постоянен и системен характер на дейността, осъществявана с цел постоянен доход, а не единични сделки със случаен характер.

Изложеното определя Д. Л. като данъчно задължено лице и адресат на разпоредбите на ЗДДС, а именно като осъществяващ независима икономическа дейност по смисъла на чл.3, ал.1 и ал.2 ЗДДС - дейност, осъществявана редовно или по занятие срещу

възнаграждение. Нормата на чл.96, ал.1 ЗДДС (в относимата редакция) определя като субект на задължителна регистрация всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. При достигане на визирания праг от 50 000 лв. лицето е длъжно в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон.

По силата на чл.102, ал.3, т.2 ЗДДС за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя: за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация.

Спорни в случая са периодът на достигане на прага за регистрация по ЗДДС, както и наличието и стойността на облагаемите доставки. За тези обстоятелства съдът кредитира приета по делото съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), като компетентно изготвена и неоспорена от страните. В о.с.з. на 17.01.2022 г. вещото лице Г. З. пояснява начина, по който е изчислила единична продажна цена на 1 брой артикул при съобразяване на сторените от лицето разходи. Въз основа на предоставена на вещото лице значителна по обем информация в електронен вид експертът е сравнявал номера на направени от Л. поръчки на материали на хартиен и електронен вариант със стойността на поръчката, с уточнение, че в електронния вариант е видно името на Л. като лице, направило поръчка на материали. Т.е. поръчките могат да се индивидуализират и свържат с името на жалбоподателя.

Обошен вид на сторените от ревизираното лице разходи е даден в Приложение №1 към заключението с пояснението на вещото лице от о.с.з. на 17.01.2022 г., че не всички разходи по предоставени от жалбоподателя документи са включени в Приложение № 1. Вещото лице не е включило разходи, за които не е видно, че са сторени от Д. Л., както и разходи, които не са свързани с дейността. Съдът приема за правилен подхода на вещото лице по изключване на разходите, които не са свързани с дейността, както и на стойността на изпратени, но върнати обратно пратки, които са изключени от прихода. На база изчислените основни производствени разходи за създаването на определен актив вещото лице е определило себестойността на един продукт и общия брой на закупени стоки по направени от Л. поръчки в периода от 23.03.2015 г. до 04.01.2018 г. Изчисленията на приходите от продажби и производствените разходи са направени помесечно, за да се направи извод за реализирана от лицето печалба в периода 2015 г. – 2017 г. Съдът кредитира като обосновани и неоспорени от страните изчисленията на вещото лице на въпрос № 5, според които в рамките на 11 последователни месеца (от м.01.2015 г. до м.11.2015 г., вкл.) Д. Л. е достигнал облагаем оборот от 51 486.05 лв., който е задължителен за регистрация по чл.96, ал.1 ЗДДС. Респ. лицето е следвало в срок до 14.12.2015 г. да подаде заявление и да се регистрира по ЗДДС. За периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация по чл.102, ал.1 ЗДДС до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки съгласно чл.102, ал.3, т.2 ЗДДС.

При изчисляване на конкретните данъчни задължения по ЗДДС съдът намира за

неправилен подходът на приходните органи, които са отrekli наличието на първични счетоводни документи за разходи като са приели, че жалбоподателят не е ангажирал доказателства за тяхното извършване и за връзката им със стопанската му дейност. От подробния анализ на вещото лице в отговора на въпрос № 1 се установява наличието на данни за сторени разходи – информация за извършени от Л. поръчки на продукти, вкл. тениски, фолио за шампи, разходи за телефонни разговори и за интернет реклама. Още в хода на ревизията ревизираното лице е предоставило данни за осъществени продажби за лични нужди, вкл. във връзка с хоби, които е логично да бъдат изключени от облагаемите доставки поради липса на връзка с осъществяваната независима икономическа дейност. Обосновано при изчисленията вещото лице е съобrazilо върнатите и неполучени пратки.

Ревизията не е осъществена по реда на чл.122-124 ДОПК, а по материалния закон, което е основание за съобразяване на чл.88, ал.1 ЗДДС - резултатът за данъчния период е разликата между общата сума на данъка, който е изискуем от лицето за този данъчен период, и общата сума на данъчния кредит, за който е упражнено правото на приспадане през този данъчен период. Тази разлика съответно представлява резултат за месечния данъчен период – данък за внасяне или данък за възстановяване (чл.88, ал.2 и ал.3 ЗДДС). Въз основа на изложеното съдът кредитира изчисленията на вещото лице в отговора на въпрос № 6 (Приложение № 5), тъй като е съобразен дължимия ДДС за внасяне, намален с размера на сторените разходи/покупки на стоки, материали и транспорт, *за които има издадени фактури и разходо-оправдателни документи с начислен в тях ДДС от регистрирани по ЗДДС лица.*

Според експерта, общият дължим ДДС за внасяне е 10 227.59 лв. като обща сума за ревизираните данъчни периоди, ако се приеме дата на регистрация 14.12.2015 г. За разликата над този размер до установения с РА размер на задълженията от 30 536.63 лв. е дължима отмяна на акта като материално незаконосъобразен. Дължимо е пропорционално присъждане на лихва за забава в размер на 3318.79 лв., за разликата над която до определения с РА размер от 9908.95 лв. актът следва да бъде отменен.

За пълнота на изложението следва да се приемат за необосновани твърденията на жалбоподателя за липса на индивидуализация на доставките, тъй като предоставената от Е. информация съдържа данни за номер и дата на пратката, вида на доставката, данни за получателя й – имена, адрес на получаване и телефон, описание на доставяната стока, сума на наложния платеж или пощенския паричен превод, име, ЕГН и телефонен номер на изпращача, за които е налична товарителница с индивидуализиращ номер и дата. Посочените данни са напълно достатъчни за индивидуализация на доставките, респ. за тяхното облагане по ЗДДС.

В конкретния случай, при ревизията не е установена облагаема основа по ЗДДФЛ, тъй като тя е възложена за установяване на доходи от „свободни професии и граждански договори“, докато в хода й са установени доходи от търговска дейност по смисъла на чл.26 ЗДДФЛ, които са основание за определяне на данъчна основа по чл.28, ал.1 ЗДДФЛ. Затова са неоснователни възраженията на жалбоподателя, че в хода на ревизията не е установен данък печалба по ЗДДФЛ, респ. сочената от него връзка с липса на реализирани доставки не намира нормативна основа.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноси съобразно уважената част от претенцията. При обжалваем интерес от 40 445.60 лв. и установени с настоящето съдебно решение данъчни задължения за 13 546.38 лв., уважената част от оспорването е 26 899.22 лв.

Жалбоподателят е сторил разноси в общ размер от 2110 лв. (10 лв. държавна такса, 500 лв. депозит за вещо лице и 1600 лв. адвокатско възнаграждение), от които следва да се присъдят 1403.30 лв.

На ответника, съобразно отхвърлената част от оспорването в размер на 13 546.38 лв., се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 936.39 лв. на основание чл.161, ал.1 ДОПК, вр. чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На основание чл.77 ГПК жалбоподателят следва да бъде осъден да внесе по сметка на АССГ разноси за депозит на вещо лице в размер на 420 лв., определени въз основа на приложена от вещото лице Г. Л. З. справка-декларация по чл.23, ал.2, чл.24 и чл.25 от Наредба № 2/2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, за приета в о.с.з. на 17.01.2022 г. съдебно-счетоводна експертиза.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Л. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.1, чрез адв. А. Ч., Ревизионен акт №Р-22220319002429-091-001/27.02.2020 г., издаден от М. Й. С. – орган, възложил ревизията и Е. М. Н. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 812 от 18.05.2020 г. на директора на ДОДОП [населено място], за разликата над 10 227.59 лв. начислен данък върху добавена стойност до установения с РА размер от 30 536,65 лв. и за разликата над 3318.79 лв. лихва за забава до установения с РА размер от 9 908,95 лв.

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Д. Л. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.1, чрез адв. А. Ч., срещу Ревизионен акт №Р-22220319002429-091-001/27.02.2020 г., издаден от М. Й. С. – орган, възложил ревизията и Е. М. Н. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 812 от 18.05.2020 г. на директора на ДОДОП [населено място] относно установен данък върху добавена стойност в размер 10 227.59 лв. и лихви за забава в размер на 3318.79 лв.

ОСЪЖДА Д. Л. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] на основание чл.161, ал.1 ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 936.39 лв.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] да заплати на Д. Л. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], на основание чл. 161, ал.1 ДОПК сторените в производството разноси в размер на 1403.30 лв.

ОСЪЖДА Д. Л. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати по сметка на Административен съд София град на основание чл.77 ГПК разноси за вещо лице в размер на 420 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ:

